

Intervju s postulatorom kauze za Guadalupe Ortiz de Landázuri

Velečasni Antonio Rodriguez de Rivera, postulator Guadalupine kauze odgovara na neka pitanja vezana uz proglašenje ukaza o njenim herojskim vrlinama.

22.05.2017.

1. Tko je bila Guadalupe Ortiz de Landázuri?

Bila je žena izuzetnih ljudskih kvaliteta, vedra i ponizna. Uživala je veliki profesionalni ugled i uvijek vodila život pomažući drugima u njihovim duhovnim i materijalnim potrebama.

Rođena je u Madridu, Španjolska, na dan Naše Gospe Guadalupske 1916. godine. Studirala je kemiju na madridskom Centralnom sveučilištu. U njenoj klasi bilo je samo pet žena. Iistica se ozbiljnošću u studiju i spremnim osmjehom. Nakon Španjolskog građanskog rata, diplomirala je i počela predavati fiziku i kemiju na Colegio de las Irlandesa“ (srednja škola sestara Loreta) i u francuskoj državnoj srednjoj školi u Madridu, (Lycee Frencaise).

Rane 1994. upoznala je Opus Dei. Njen prvi susret sa Svetim Jose marijom duboko ju je dojmio. Kasnije je znala reći: „ Imala sam

jasan osjećaj da mi je Bog govorio po ovom svećeniku“. Te iste godine zatražila je pristup u ovu instituciju crkve. Vodila je neke centre Opusa Dei u Madridu i Bilbaou. Godine 1950. preselila je u Meksiko kako bi započela apostolski rad s tamošnjim ženama. Bila je to divna pustolovina, proživljena s velikodušnošću i neizmjernom vjerom. Među ostalim, otvorila je centar za obuku i unaprjeđenje rada poljoprivrednika u ruralnim dijelovima meksičke države Morelos. Godine 1956. preselila je u Rim. Tu je surađivala sa Svetim Josemariom na pitanjima upravljanja Opusom Dei. Nakon dvije godine iz zdravstvenih razloga se vratila se u Španjolsku, gdje je nastavila s predavanjem i istraživačkim radom. Doktorirala je kemiju s najvišom ocjenom i nagrađena nagradom Juan de la Cierva. Bila je pionir u Centro de Esudios e Investigacion de Cienicas Domsesticas (CEICID), Centaru za

studije i istraživanje u domaćim znanostima. Kasnije je primila odlikovanje od International Committee of the Rayonne et des Fibres Synthétiques za istraživački projekt na vlknima.

Nakon oboljenja srca preminula je u Pamploni na glasu svetosti na blagdan Naše Gospe od Karmela, 16. srpnja 1975. godine, samo 20 dana nakon prelaska Svetog Josemarie u nebo. Imala je 59 godina.

2. Zašto se Crkva odlučila na pokretanje kauze o kanonizaciji?

Iz razloga što su oni koji su je poznavali u Španjolskoj, Meksiku i Italiji uvjereni u njenu svetost, u njen primjeran karakteri kršćansko ponašanje. Mnogi drugi koji su, nakon njene smrti, čuli o njenom herojskom životu, utjecali su se njenom zagovoru pred Bogom za

naklonosti. Što govore ljudi koji su je poznavali? Evo nekoliko navoda:

- „Držimo da je bila izuzetna osoba koja se isticala krijepostima.“
- „Ostavila je iza sebe nezaboravnu uspomenu na svetost.“
- „Bilo je očigledno da je bila kćer Božja koja je željela biti vjerna Njegovoj volji“.
- „Moglo se vidjeti da je bila zaljubljena u našeg Gospodina, bila ispunjena dubokom radošću, koje su se kad ste ju upoznali, jednostavno prenosile na vas“.
- „Imala je izvanrednu radost, po običaju samo svojim osmijehom prenosila je dio Neba na vas“.
- „Bio sam dirnut intenzivnim sjećanjem na nju tijekom mise i primanja pričesti svaki dan i koliko je molila i poticala nas na molitvu“.

- „Njena velika ljubav prema crkvi vodila ju je na molitvu za Svetog Oca svakoga dana“.
- „Radila je usko sjedinjena s našim Gospodinom nastojeći voljeti i pomagati one oko nje, imala je apostolski poziv koji čak ni njena bolest nije mogla umanjiti“.
- „Nadam se njenom proglašenju svetom jer je držim za svetu i vjerujem da je njen život važan primjer u današnjem svijetu“.

3. Što ovaj korak označava, da crkva proglašava Guadalupe časnom službenicom Božjom?

Ovim korakom crkva proglašava da je Guadalupe živjela krijeposti do herojskih granica, posebno milosrđa i da je s toga prikazana kao primjer kršćanske žene koja je dosegla svetost u svakodnevnom životu. Ovo je proglašenje rezultat dugog proučavanja bogatog materijala

prikupljenog od Madridskog tribunala u dijecezanskoj proceduri, odnosno svjedočenju 54 svjedoka (muškaraca i žena iz nekoliko zemalja), mnogobrojnih pismenih svjedočanstava i mnogih drugih dokumenata. Ovi pravni dokazi ocijenjeni su prvo od strane teoloških konzultanata i kasnije od kardinala i biskupa Kongregacije za proglašenje svetaca. Svi su došli do zaključka da je Guadalupe odgovorila na Božansku milost na izvanredan način. Nakon toga je Papa Franjo ratificirao mišljenje Kongregacije i proglasio Guadalupine herojske krijeposti i glas svetosti.

4. Proučavali ste njen život u detalje. Što vas je osobno najviše dojmilo kod Guadalupe?

Ono što me najviše dojmilo bilo je Guadalupina zaboravlјivost na samu sebe. Stalno je mislila na Boga i druge ljude. Primjer tome je ono što

se dogodio u Meksiku, 1952. godine. Bilo je to za vrijeme duhovne obnove za studente u nedavno sagrađenoj zgradi , još gotovo bez ikakvog namještaja. Drugog, zadnjeg dana, držala je predavanje o kršćanskim krijepostima. Ona i svi drugi sjedili su na golom podu. Osjetila je oštru bol od uboda otrovnog kukca no nije željela prekidati predavanje do kraja, kako ne bi zabrinula prisutne tako da nitko nije shvatio što se dogodilo. Razboljela se, dobila visoku temperaturu i morala ostati u krevetu dva tjedna. Ni u jednom trenutku nije se žalila. Dapače, iz postelje je nastavila ispunjavati različite obveze dok je druga žena iz Djela nije zamijenila. Oni koji su ju posjećivali svjedoče da se ni jednom nije požalila ili govorila o svojoj bolesti, već se zanimala za one koji su je posjećivali i ohrabrilala ih u njihovom apostolatu.

5. Koje osobine bi ste istaknuli u Guadalupinom karakteru?

Mnogi koji su je poznavali ističu njenu veliku radost, njen uobičajen osmijeh. Bila je otvorena prema svima. Prenosila je mir i pouzdanje ženama sa sela i sveučilišnim studentima, svima bez obzira na socijalni položaj. Njena radost nije bila rezultat ljudskih napora, već spoznaje da je kćer Božja, njene blizine s Kristom, to je dar Duha Svetoga. Posljedično bila je postojana i spokojna. To joj je u mnogome pomagalo u apostolatu i služenju crkvi i društvu.

Mlada žena sa sveučilišta koja je upoznala Guadalupe godinu dana nakon dolaska u Meksiko, istaknula je: „Moram priznati bila sam vrlo znatiželjna upoznati ju, budući su svi pričali o Guadalupinom smijehu i njenoj radosti u svakom trenutku. Guadalupin brat Eduardo opisujući

njene posljednje trenutke napisao je:
„Ovo je bila Guadalupina velika
tajna, da uvijek prihvata kao dobro
sve što joj se događa. U tim
posljednjim satima smrtne patnje svi
oko nje bili su izgubljeni u divljenju,
onaj isti, nezaboravan osmjeh.“

6. Ako je vodila relativno normalan život, zašto mislite da može biti dobar primjer drugima?

Upravo iz tog istog razloga, što je
njen život bio normalan i istodobno
ispunjen Bogom, dobar je primjer za
sve kršćane, posebice za one koji su
pozvani posvećivati svakodnevne
okolnosti svojih života u sred svijeta.
U današnjem društvu gdje ima onih
koji žele uspostaviti egocentrizam i
samo-referentni relativizam,
Guadalupin život je izvrstan poziv da
se otvorimo drugima. Njen primjer
može svakoga ohrabriti da prevlada
svoju ljubav prema komociji i služi
drugima. U pesimističnom okruženju

Guadalupin je optimizam pomagao drugima da se nasmiju. U društvu koje se čini se bježi od Boga, Guadalupina priča pomaže nam otkriti da jedino s Kristom možemo imati radost koja je duboka i istodobno trajna.

7. Koji su slijedeći koraci potrebni kako bi se provela beatifikacija i kanonizacija Guadalupe?

Proglašenje herojskih krijeposti je zaključak dubokog i u svjetlu vjere, kritičkog proučavanja života Guadalupe. Nakon ovog koraka za beatifikaciju i kanonizaciju crkva traži nešto što ljudi ne mogu pružiti. Samo Bog može vršiti čuda po zagovoru Guadalupe koja bi otvorila put beatifikaciji. Potom, samo Bog može učiniti drugo čudo nakon beatifikacije koje bi otvorilo vrata njenoj kanonizaciji. Vjerujemo da će prva vrata biti brzo otvorena.

8. Postoji li već uobičajena pobožnost? Što ljudi traže od Guadalupe Ortiz de Landázuri?

Osobna pobožnost prema Guadalupe širi se sve više i više. Mnogi ljudi pišu na adresu postulatorovog ureda kako bi prijavili milosti koje im je Bog ustupio nakon priziva Guadalupe. U posljednjih 10 godina zaprimili smo primljene milosti iz Španjolske, Meksika, Belgije, Italije, Portugala, Litve, Kenije, Indije, Venezuele, Ekvadora, Gvatemale, Porto Rika, Amerike i Kanade.

Još jedan primjetan znak njenog ugleda svetosti je onaj iz Zamore u državi Michoacan u Meksiku, gdje je osnovna škola nazvana „Škola Guadalupe Ortiz de Landázuri“. Ova je inicijativa promovirana od strane nekih čitatelja njene biografije koji su bili zadriveni njenom svetosti, njenim profesionalizmom i njenom

posvećenošću edukaciji i formaciji mladih.

Ljudi koji su joj se obraćali za zagovor primili su različite vrste milosti; ozdravljenja, naklonosti vezane uz trudnoću i porod, zaposlenje, pronalaženje rješenja u nesuglasju između posla i obveza u obitelji, rješenja finansijskih problema, pomirenja u obitelji, pomoć u približavanju prijatelja i kolega Bogu.

Uskoro će Kongregacija za proglašenje svetih pokrenuti proučavanje dokumentacije o izvanrednim događajima vezanim uz Guadalupe. To uključuje ozdravljenje od karcinoma stanica tijekom noći 28. na 29. studenog 2002. godine. Čovjek koji je bolovao od raka, lociranog u njegovom desnom oku, molio je zagovor Guadalupe snažnom vjerom prije odlaska na počinak i nakon što je ustao slijedeći

dan, otkrio da je bio izlječen. Lezija je u potpunosti nestala ne ostavljajući nikakav trag. Medicinski stručnjaci kongregacije morati će ocijeniti ima li ili nema ova činjenica medicinsko objašnjenje. Nakon toga, prvo teolozi, a potom i kardinali i biskupi razmatraju može li se ozdravljenje pripisati Guadalupinom zagovoru.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
hr-hr/article/intervju-s-postulatorom-
kauze-za-guadalupe-ortiz-de-landazuri/](https://opusdei.org/hr-hr/article/intervju-s-postulatorom-kauze-za-guadalupe-ortiz-de-landazuri/)
(21.07.2025.)